

ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

—Αί προπαγάνδαι καὶ οἱ κίνδυνοι αὐτῶν.
—Ἀσυνείδητοι καὶ ἀναίσθητοι γονεῖς.

Μετὰ ἓνα μῆνα ἐπαναλαμβάνεται ἡ λειτουργία τῶν ἐθνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν καὶ οἱ προνοητικότεροι τῶν γονέων ἀπὸ τοῦδε μεριμνῶσι περὶ τῆς ἐξασφαλίσσεως εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν τῆς ὑγιεινέστερας καὶ ἐπιωφελεστερᾶς παιδείσεως καὶ μορφώσεως αὐτῶν.

Τὰ ἐθνικὰ ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν διὰ τῶν ἐφορεῖων καὶ τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ἐν τῇ μέτρῳ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσων, βελτιοῦνται καὶ συμπληροῦνται πρὸς τὸν διττὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἥτοι πρὸς τὴν ἀνθρωπιστικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν τροφίμων αὐτῶν.

Ἡ παιδεία προπάντων παρὰ παντὶ λαφὶ πρέπει νὰ εἴνῃ ἡ ἐθνικὴ παιδεία, ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτῆς τοῦ ἐθνικοῦ καὶ μητρικοῦ γάλα διὰ τὰ βρέφη εἶναι ἀναγκαῖος τὸ ὑγιεινότερον καὶ θρησκευτικότερον διὰ αὐτὰ, διότι ἀπορρέει ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῶν κόλπων τῆς μητρὸς.

Ὅπως σήμερον καταδικάζει ἡ ὑγιεινὴ τὸν θηλασμόν τῶν βρεφῶν παρὰ ξένων καὶ ἀγνώστων τιγνῶν, οὕτω καταδικάζεται καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ γαλουχία τῶν παιδῶν ἐν ξέναις σχολαῖς καὶ παρὰ ἀλλοθρήσκων καὶ ἀλλοεθνῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους τοὺς μῆνας ἐξαιρετικὴν καταβάλλεται μέριμνα πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς καθόλου παιδείας, ἥτις ἐν τῇ χώρα ταύτῃ εὐρέθῃ ἐστὶν ὅστερ ἐν πλείστοις τῶν μάλλιν πεπολιτισμένων χωρῶν.

«Ἐργον τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι λέγει τις βρετανὸς ἐν τῇ «*Εἰσευαγγελίᾳ*» «*Ἐπεθεωρήσει*» τὸ ποιεῖν ἀνθρώπους ἢ Ἀγγέλια ἐννοῦντος. ποιεῖν πλεῖστον μάλλον ἢ ἀνθρώπους. Ἐπὶ τρία τέκταρα αἰῶνος τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα ἐλιτοῦργησε καὶ οὐδέποτε κατέφρασε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Ἐν ταξειδιῶντες εἰς ἀπὸ τῆς εὐτυχεστερῆς πλανήτῃ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνυψώσῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσπαθειῶν ἡμῶν ἄς ἀποβλέψῃ εἰς τὰ πρόσωπα δύο ἐκατομμυρίων παιδῶν μετὰ τὸ σχολικὸν βίου ἐπισθεν αὐτῶν, ἀναμένοντα τὴν κλήσιν τοῦ βίου ἀπαλβύτου ἀνάγκης, ἀτυχῶν. Οὐδὲν θαυμάσιον εἶναι τοῦτο ὅτι ὁδηγῶσι τὴν εἰς ἐκπαιδευτικὴν δρασίν διαιρέσει τὸ ἔθνος ὅλον, ἐπὶ ἐργατικὰ παρτιρροῦσι πέρα τοῦ μοναχικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ παρελθόντος ἡμῶν διερευνῶντες ὅπως συλλάβωσιν ἐμπνευσίν τινα διὰ τὸ μέλλον.»

Οὐδὲν ἔθνος ὑπάρχει εὐτυχέστερον ἐν τῇ κόσμῳ ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν ὡς πρὸς τὰ παιδευτικὰ μέσα τοῦ διδοῦν κέντηται τοῦτο τὸν πλουσιώτατον καὶ πολυτιμώτατον ἐκπαιδευτικὸν καὶ μορφωτικὸν θησαυρὸν, ὅσα δὲ ξένα ἔθνη ἡδυνήθησαν νὰ ἀντλήσωσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ διαμορφώσωσιν τὴν ἴδιαν παιδείαν ἀνγλῶν ταχέως εἰς τὴν ἀρχηγόντων ἀμαθείας καὶ ἀπαιδεύσεως εἰς ἀπὸ τῆς μεσαιωνικῆς σχολαστικότητος καὶ μικροπρέπειας.

Ἀντιόχωντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ, ὅστις ἀπεταμμένη οὐχὶ διὰ μίαν μόνον φυλὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὰ πάσαν, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον δὲν ἐγένετο διὰ τοὺς Ἰουδαίους ἀλλὰ διὰ τὰ ἔθνη πάντα—δὲν περισπᾶσαν νὰ ἀπομωνώσωσιν αὐτὴν καὶ προσαρμόσωσιν εἰς τὸν ἴδιον ἐθνικὸν χαρακτῆρα ἐν ἐκάλλυναν καὶ ἀνύψωσαν διὰ τῆς μεταπλαστικῆς καὶ ἀναζωογονητικῆς παρ' αὐτοῖς Ἑλληνικῆς παιδείας.

Οὐδὲν σφαιροῦν ἔθνος, οὐδεὶς ὑψηλὸν τὸν νοῦν λαόν, οὐδεὶς νομικῶς κατ' ἐμπειρίαν εἰς τὴν ἐκπαίδειν καὶ διαπαιδεύσασθαι τῆς νεότητος εἰς ξένους καὶ ἀλλοθρήσκους, εἰμὴ μόνον πρὸς πρακτικὰ τινα καὶ ἐπογγελατικὰ ἢ γλωσσικὰ μετῃματα διὰ τὸν πρακτικὸν βίον, καὶ

τοῦτο ἐφάρσον ἐλλείπουσιν ὁμοειδέες καὶ ὁμαίμονες διδάσκαλοι.

Ἐν Ἀνατολῇ μόνον ὑπὸ τῆς μακρᾶς δουλείας ἀνθρώποι ἀποβάλλοντες τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν παραδίδουσι τὰ τέκνα εἰς ξένας σχολὰς ἀδικοφρονέστες περὶ τῶν ἐλευθέρων ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπὸ ξένων καὶ ἐπιβουλῶν μάλιστα διαπαιδαγωγῆσεως τῶν τέκνων αὐτῶν. Οἱ γονεῖς οὗτοι εἶναι οὐ μόνον ἀσυνείδητοι καὶ ἀναίσθητοι ἐθνικῶς ἀλλὰ καὶ ἀδιάφοροι καὶ ἀσεβεῖς θρησκευτικῶς. Τοιαῦτα ἐκφυλὰ ὄντα ἀπαντῶσιν ἐν Ἀνατολῇ μόνον, ἐκπονητῶν αὐτὰ ὡς παρασίτους μὴ κατὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν πόρρωσιν καὶ σαμπῶν. Ἐν οὐδενὶ ὅμως ἔθνεϊ, σεβομένῳ ἑαυτὸ καὶ περιέποντι ἰδία θρησκευτικῇ καὶ ἔθνικῇ ἰδεῶν τὰ ἴδια τέκνα παραδίδονται εἰς ξένας σχολὰς.

Οἱ μωροὶ ἢ ἀμαθεῖς οὗτοι γονεῖς ἢ ἀδελφοὶ ὁ οἰκεῖοι οἱ παραδίδοντες τοὺς ἰδίους παῖδας ἢ θυγατέρας εἰς ξένους ἔθνη δὲν ἐπωφώθησαν τέλειον δὲ διδόντες τὸ διαπαιτῶμενον ὅτι αὐτῶν ἐγκλημὰ ἀν' ἐρευνήσωσι καὶ μάθωσιν ἐπὶ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ξέναι σχολαὶ οὐτε τοιούτους οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργήσωσι, διότι ἐκεῖ αἱ ἐθνικαὶ κυβερνήσεις ἐπαγρυπνοῦσι ζηλοῦτως ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ παιδείᾳ καὶ ἀγωγῇ τῶν παιδῶν ὅτιναι δὲ γένηνται οἱ πολλοὶ οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἡγέται τοῦ ἔθνους τῆς αἰρίας.

Ἀπὸ τριῶν περιπτῶν αἰώνων ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐγένετο ἑρμῶν προσηλυτισμοῦ καὶ διαστροφῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ὑπὸ τῶν καλογήρων τῆς Δύσεως, τῶν ἐπιστήτων καὶ ἐπὶ τὴν πολιάν Ἀνατολὴν, ἥτις εἰχεν ἐλαττεῖ ὑπερῆφανον τὴν εὐγενή κεφαλὴν αὐτῆς κατὰ τῆς φιλαρχίας καὶ φιλοπορίας αὐτοῦ. Οἱ παράδοχοι οὗτοι ἱεραπόστολοι τῆς Δύσεως προσπαθοῦντες νὰ παρασύρῳσιν εἰς τὰς σατανικὰς παγίδας αὐτῶν τὴν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἁλλήν χριστιανικὴν Ἀνατολὴν, καὶ μάλιστα τὴν πρώτην, ἤνυσαν τὰς σκευωρίας καὶ τὴν μοχθηρίαν αὐτῆς πρὸς τὴν ὁμότηταν τῶν τυράνων καὶ τὴν δουλείαν καὶ ταλαπωρίαν τῶν ἀνατολικῶν καὶ μάλιστα τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν ἀνέδειξε βαρύναντα καὶ ἐπαχθεστέραν καὶ μάλλον αἰματηράν.

Ἰπὸ τῶν προπαγανδῶν τούτων ἡ ἡμετέρα Ἑκκλησία καὶ ὁ κλήρος ὑπέμειναν σφοδρὰ καὶ αἰματηροῦς διωγμούς, διότι δὲν ἐδίδασκον αὐταὶ νὰ διαβάλλωσι καὶ συκοφαντῶσι παρὰ τῶν τυράνων, πρὸς καταναγκαστικὴν ἐξόμωσιν καὶ ἀποκήρυξιν τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπέμεινεν πολλὰ καὶ μεγάλα δεινὰ ὑπὸ τῶν διαβολικῶν τούτων ἐπιδρομῶν ἐκ τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἀπηλλῶν ἐν τέλει σφοδρὸν καὶ οὐχὶ ἀβλαβές, καὶ ἡδυνήθη νὰ ἀνέρχῃ τὴν μετὰ τὴν ἐθνικὴν λεωφόρον ἣν καθάειρε καὶ ἐπαλίσσει σφοδρὸν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐθνικὸν ἄρμα ὑπερήφανον καὶ θριαμβευτικόν. Ἄλλα εἴωθε ἔθνη ὑποδούλα καὶ ἀρχαῖα ἐν Ἀνατολῇ διέφραρε τέλειον ἢ προπαγάνδα καὶ ἀπισυνέθεσε τοσοῦτον βαθύς, ὥστε νὰ μὴ ἐχῶσιν ἐλπίδα ἀναβιώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ἐθνικῆς.

Κατὰ τοὺς νεωτάτους καὶ τελευταίους τοὺς χρόνους εἰς τὰς θρησκευτικὰς προπαγάνδας προσετέθησαν αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ προπαγάνδαι οὗχ ἵπτον τῶν πρώτων ἐπικλινόντων.

Ἡ Ταλλὰ ἐνὶ διὰ νόμου αὐστηροῦ ἀπελάνει ἐκ τῆς ἰδίας χώρας τὰ τέκνα, ἱδρύει ὑπὸ διατρέπον προφάσεις σχολαῖς λαϊκὰ ἐν Ἀνατολῇ ἐπὶ τῶν ὅποιον φυγαδεύεται πᾶσα διδασκαλία θρησκευτικὴ καὶ ἡθικὴ ἀγεται ὁ ἀδελφὸς ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ ὕλισμός. Διαμορφώνονται οὕτως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ εἰς ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς ἀδιάφορον εἰς θρησκευτικῶς καὶ ἀνθρωπίνως κομποδοκίαν, τίματα ἀνθρωπώμεγα τὰ ἱερὰτα καὶ ἀγίατα ἀπεμπολόντα εἰς τοὺς ἐξαγχεσθέντας αὐτοῖς ὡς κτήνη καὶ ὡς ἀνθρώποι.

Ἐν Κύπρῳ ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν χρόνων τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἡ Βιβλικὴ Προπαγάνδα ἐπέδραμε καὶ

ἐπέτυχεν τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὸν ἱεραπόστολον αὐτῆς Ἰωάννην Σπένσερ διώρισε καὶ Τριμηνατάρχην τῆς Παιδείας ἵνα εὐχερέστερον ἐπιδικῇ καὶ ἐπιτυχάνῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀποτυχίαι δὲν ἀπεθάρρυναν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν γυνωστὸν Δάκκουρδ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σαλομβουρίας Οὐρουτζουρδὸν ἀπέστειλεν εἰς Κύπρον ὥπως συγχύσωσι παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ λαφ τῆς Κύπρου τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν αὐτοῦ διὰ τῆς συγχύσεως τῆς γλώσσας καὶ τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἔδρασις ἀγγλικῶν σχολῶν καὶ ἡ εὐρεία παρὰ τῇ λαφ διάδοσις τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας ἀπετέλεσεν τὸ Α καὶ Β τῆς ἀγγλικῆς παρ' ἡμῶν προπαγάνδας.

Ἀν ἀπέτυχον αἱ πρώται ἀποπειραὶ ποῖα τις ἐπιτυχία φαίνεται ἀπὸ τινος ἐπιστοφύσου τὰς γνωστὰς καὶ ἐπιμύστερας προπαγάνδας τῶν προπαγανδιστῶν τούτων. Ἐνθ' ἄλλοτε μόνον ὡσαυθινοὶ ἐφύτων εἰς τὰς ἀγγλικὰς ταύτας σχολὰς, ἀπὸ τινος φησὶν ἐκεῖ ἐλλήνων παιδῶν πολυάριθμοι, ὧν καταδύλως καὶ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις διαστρέφεται καὶ ἡ θρησκευτικὴ τοιαύτη σκοτίζεται.

Γονεῖς ἢ ἀδελφοὶ ἢ κηδεμόνες ἀπενενοημένοι ἢ ἀμαθεῖς θυσιάζουσι τὰ ἴδια τέκνα ἢ τὰς ἀδελφὰς εἰς τὸν Μωλὸν τῶν μικροσυμφερότων ὅλως ἀσυνείδητος καὶ ἐπιπολιτικός. Οἱ τοιοῦτοι ἄς σκεφθῶσι καλῶς ὅτι κἀμὸν τὸ μεγαλύτερον ἐγκλημὰ παρὰ τὸ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν.

Ἡ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΡΩΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

—ΕΝ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΑ ΤΑΣ Μ. ΔΥΝΑΜΕΙΣ.
—ΟΛΕΘΡΙΑ ΚΑΘΡΟΝΟΜΙΑ ΜΙΣΟΥΣ.

[Μεταφράσαντες παραδέτομεν ὁδε περικυπὰς διαφόρον ἐφημερίδων τοῦ ἀγγλ. τύπου αἰνέας ἐκδηλοῦσι τὰς γνώμας καὶ ἐντυπώσεις ἀπὸ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν σημερινῶν Βαλκανικῶν πολέμων, καταδεικνύοντες ὅτι αὐταὶ πόση ἀγροία καὶ ἀμάθεια περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ Εὐρωπαϊκῷ κόσμῳ.]

Ἡ ἔδρασις ἀρχεται κατάνοοσα μετ' ἐκλήψεως τὴν ταχύναν καὶ ἀποδοκίμων μεταβολὴν, ἥτις ἐπὶ τῶν τοῖς Βαλκανίοις. Τὸ μαλακὸν τραπεζομάνηλον, ἐφ' οὗ ἐκάθησε καὶ διερχομένη τὰ πράγματα, αἰφνιδίως παρενέβη ὑπὸ τὰς ἀγκυλὰς αὐτῆς καὶ ἡ διανοητικὴ σκηνὴ δοξέων καὶ πινάκων ἐθροισμένη ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Ἀπίστατος ἀνατροπὴ.

«Ποῖα γιγαντιαία περιστοφὴ τοῦ τροχοῦ ἐγένετο ἐντὸς δεκτικῆς μόνον ἡμερᾶς, λέγει ὁ Θεατὴς» (Spectator). Τὸ ἡγούμενον τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας ἔθνος ἀπώλεσε πιθανῶς πάντα δι' ὅσα ἐπολέμησε κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τριάντα πέντε ἔτη σταθερᾶς προόδου τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους καὶ ἡ δόξα ἀπαρδαγματικῶς ἐπιτυχῆς καὶ ἡρωικῆς πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων, περιήλθον εἰς εἰς κλινὸν καὶ ἀφαινομένην.

Ὁ ὀρίμαρος τῆς Ρωμοσύνης.

Ἡ Τουρκία ἀτερίβη ἀπὸ τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης ἐν ὁρῇ οφθαλμοῦ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, καὶ ἡδὴ σήμερον αὐτὴ ἡ Βουλγαρία περιήλθεν εἰς τὴν διὰ τῶν Σερβίας, Ἑλλάδος καὶ Ρωμοσύνης.

Ἡ Ρωμοσύνη ἐκείνην δὲν ἐπαρτήθη νὰ χύσῃ σταγόνας αἵματος. Κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς εἰς Βουλγαρίαν τὸ ἱππικὸν τῆς ἡμιμυλίας ὁλό-

κληρον Βουλγαρικὸν τάγμα μετὰ δώδεκα τηλεβόλων, ἀνευ ἀντιστάσεως, καὶ δὲν ἀπέχετο πολὺ τῆς Σόφιας. Τὸ δημοσίον ἡμῶν πάντοτε βραδέως πληροφοροῦμενον τὰ ξένα πολιτικὰ δὲν κατανοεῖ τι σημαίνει ἡ παραδοσις εἰς τὴν Ρωσσίαν τῆς ἡγεμονίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, μετὰ τῆς Σερβίας ὡς ἐκπαινομένης ὑποταλούς» λέγει ἡ «Nation».

Πῶς ἡ Εὐρώπη ἥτις ἐπέμεινε κωλύουσα τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν δυνήθη τώρα μετ' ἀξιοπρέπειας νὰ ἀπέσπῃ καὶ ἀφήσῃ τὴν Τουρκίαν νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Ἀδριανοπόλιν, ὁ κυνισμὸς μόνον τῆς ὥρας ἄς ἐξηγήσῃ.

Πησσοὶ εἰς μεγαλειότερον παγγένειον.

«Ἐννοῖς Ἑλλήνων καὶ Ρωμάνων, Σέρβων καὶ Τούρκων, δὲν φέροι μόνον ἀποψιν» λέγει ἡ «Σαββαταία Ἐπιθεώρησις» (Saturday Review). Ἀπᾶς οἱ σύμμαχοι διανεμμένοι τὴν λείαν αὐτῶν θὰ ἐπιδοθῶσι πάλιν εἰς τὰς ἐριδας καὶ τὰς σκευωρίας ὡς πρότερον, καὶ ἡ Τουρκία θὰ παῖξῃ μετὰ τοῦ ἐνὸς κατὰ τὸ ἄλλο ὡς συνήθιζεν παῖξῃ μετὰ τῶν Μ. Δυνάμεων.

Τὰ Βαλκανικὰ Κράτη αὐτῆς πλείστορον ὅσον ἡ ἡξίον αἱ ἀπώλειαι αὐτῶν εἰς χρήμα καὶ εἰς ἀνὰ, θὰ εἴναι πάλιν πησσοὶ διὰ μεγαλειότερον παγγένειον. Τοιαύτη εἶναι ἡ εἰρωνεία τῆς ἰστορίας.

Αἱ συμπαθείαι ἡμῶν, τὸ ὁμολογούμεν, εἶναι ὀλοσχερῶς ὑπὲρ τῶν Βουλγαρικῶν ἐν τῇ σήμερῃ τούτῃ» λέγει ἡ «Ὁδεσμινοτερ Γκαζέτ».

Ὁ ἀδελφὸς λήθη καὶ ἂν διέπραξε αὐτὴ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων ἐξελέθησαν περιωδῶς, καὶ ἡ ἀνηλεὴς αὐτὴ ἀπόπειρα ὅπως ταπεινώσωσιν αὐτὴν καὶ τὴν καταστήσωσιν ἀνίκανον, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴ ηῖτο πρὸς ὀλίγων ἐβδομάδων ἡ κοινὴ ὑπόδοσις, εἶναι βαθύς καπὶς πλίσσεως διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Τούρκοι καὶ Μανκετόνες.

Ἡ ἔκρηξις τοῦ ἀδελφοκτόνου ἀγῶνος μεταξὺ τῶν τέως συμμάχων ἐν τῇ Βαλκανικῇ εἶναι ἡ πικροτάτη τραγωδία ἐν τῇ τραγικῇ ἰστορίᾳ τῆς Μανκεδονίας. Ἐπὶ πέντε καὶ ἡμιστον αἰῶνας ἀνέμεινε ἡ χώρα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς, καὶ τώρα πᾶν ὅτι οἱ ἐλευθερωταὶ φέρονται εἰς αὐτὴν εἶναι ἡ πρόβλεψις ἐνδὲς ἐπὶ πλεόν αἰῶνας σκευωρίας καὶ καταπίεσεως τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τῶν παθῶν, ὧν προελθόντων ἀπὸ τῆς παρουσίας συγκρούσεως» λέγει ὁ «Νέος πολιτικός» (New Statesman).

Αἱ Δυνάμεις ἐπιστοῦσι τοὺς λιγανούεις τὸν Τούρκον, καὶ πρᾶγματι ἀπειλοῦσι νὰ τὸ εἰπῶσιν εἰς τὴν μητέρα του» λέγει ἡ Παῖδα Μαλλί. «Δὲν ἐλαμπεν οὐδὲ μὲν ὀμνύον συμπαθείας πρὸς τὸν λαόν ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβραν τῶν Δυνάμεων κατὰ τὸν Τούρκον μόνον, καὶ ἀρχονται νὰ δολιχῶσι περὶ τῶν ὁμοτήτων αὐτῶν. Δὲν εἶναι αὐταὶ χεῖρες τῶν ὁμοτήτων εἰς πᾶν τὸς οἱ ἄλλοι διαπραγματεύσαντες ὅταν ἡ ἰδιοσυγκρασία καὶ τὸ συμφέρον θιγόνται.

Ἡ ἐπέμβρασις πρέπει νὰ γίνῃται εἰς πάντας τοὺς πολέμους καὶ οὐχὶ εἰς ἓνα μόνον. Ἐμῶμεν κατὰ τοὺς ὀλίγους τελευταίους μῆνας ὅτι, πλὴν τοῦ δόγματος, ὁ Τούρκος εἶναι τὸσον ἀγαθὸς ὅσον ὀλοσδήποτε χριστιανός.

Ἀνέκδοτος αἰ Μ. Δυνάμεις.

Καὶ ἐπὶ περὶ τῶν Μ. Δυνάμεων, αἰνέας διημερήσαν τὰ πράγματα χωρὶς οὐδὲν νὰ διενεθῇσιν. Συλλογικῶς παριστάνουσιν ἀσθενέστερον προσάπων ἡ κατὰ τὸν χρόνον, λέγει ἡ «Chronicle». Τὸ μέτρον τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν δεικνύται ἐπὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν τῶν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν Τουρκίαν νὰ παραβῇ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν διὰ τὰ Θεακικὰ εὐνοῖα.

Ἡ πολιτικὴ τῶν τῆς μὴ ἐπεμβασεως εἰς εὐρώπαικα ἐδόχη εἶναι ὀλοσχερῶς ἀειδοθημένης. Ἀφ' ἐνός καθιστᾷ τὴν παρελθόνσαν προσπάθειαν εἰς Συνάμειν εἰς Σκουαίρι γελῶν καὶ εἰς ἄλλοι ἀφαιρεῖ αὐτὴν τὴν ἡθικὴν ἀνέναντιν διὰ μέλλουσιν προσπάθειαν. Δὲν εἶναι οὐ ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς Τουρκίας ἡ ἐπέμβασις παρουσιάζει τινὰ δυσκολίαν ἢ Εὐρώπη κρατεῖ τὴν Τουρκίαν οἰκονομικῶς καὶ ναυτικῶς ἐν τῇ αὐτῇ τῆς χειρὸς αὐτῆς. Ἐἰν ἡ Συνάμειν ἐξουλοθησῇ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ καθήκον αὐτῆς

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1913 ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΜΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον.

Χθὲς ἀπόγευμα ὑπεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ πρωτόκολλον, ὃ καθορίζει τὰ ὅρια μεταξὺ Νέας Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ πρὸς Βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς ὅρια ἡμῶν ἀρχονται ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς λίμνης Πρέσπας, διασχίζουσι τὴν πεδιάδα τὴν μεταξὺ τῶν Μοναστηρίων καὶ Φλωρίνης, ἀκολουθοῦσι τὰ νοτίως Μυριχόβον καὶ πρὸς Βορρᾶν ὑψηλὰ ὄρη, διέρχονται ἀμέσως νοτίως Γευγελῆς καὶ μεταξὺ πόλεως Δοϊράνης καὶ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, διασχίζουσι τὴν λίμνην Δοϊράνης, ἀνέρχονται τὸ ὄρος Μπέλεσι ἀκολουθοῦντα αὐτὸ κατὰ μῆκος. Διαπερνῶσι παρὰ τὴν κοιλάδα τὸ στενὸν τοῦ Δεμιρ-Ισαῦρ, ἀνέρχονται εἰς τὸ ὄρος Ταγγέλι, διέρχονται νοτίως τοῦ Μελενίκου καὶ Νευροκοπίου, περιλαμβάνουσι μέγα μέρος τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Νέστου χώρας, πλὴν τῆς Σάνθης καὶ καταλήγουσιν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου.

Ἀξιοματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, Σεῖς εἰσθε οἱ ἐργαταὶ τῆς μεγαλυντικῆς τοιαύτης νέας Ἑλλάδος. Τὸ αἷμά σας οἱ κόποι σας, οἱ ἀγῶνες σας, αἱ στερεώσεις σας καὶ ἡ καρτερία σας ἔκωμαν τὴν πατρίδα μας μεγάλην, ὅχι δὲ μόνον μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τετιμημένην καὶ σεβαστὴν καὶ ἐνδοξον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀνυψοῦμαι διότι πολλοί, ἀπὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους μαχητὰς μου δὲν θὰ ἀκούσων τοὺς λόγους μου τούτους, ἀλλὰ τὸ αἷμά των δὲν ἐχρῆθη ἐπὶ ματαίᾳ Ἀλανία ἡ μνήμη τῶν πεσόντων ἡρώων.

Εἰς οὗς δὲ τοὺς ἐπιζῶντας ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὰ κατορθώματά σας καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μου διότι ἡγοῦμαι τοιοῦτον Στρατὸν καὶ Στόλον.

Διέταξά ὅπως δοθῶσιν εἰς πάντας τοὺς μετασχόντας τῶν δύο πολέμων μετὰλλια, ἀλλ' ὑπὲρ πᾶν μετᾶλλον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀμοιβήν, εἰμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὴν καρδίαν ἐκείστων προέξει τὸ συναίσθημα ὅτι ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην. Ἀλλὰ τὸ ἔργον μας δὲν ἐτελείωσε. Πρέπει ἡ Ἑλλάς μας νὰ γένη ἰσχυρὰ, ἰσχυροτάτη. Ὅθ ἐργασθῶ ἀνεκδοῦς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὅσοι μένετε ὑπὸ τὰς σημαῖς θὰ με συντρέξετε μετὰ τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν ὅπως καὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅσοι δὲ ἐπιστρέψετε εἰς τὸν οἶκόν σας, καὶ μετὰ τὸ αἰσθῆται τῆς ὑπερηφάνειας διὰ τοὺς θριάμβους σας ν' ἐμεταφέρει

εργήνης είν δέν καθορισθώσι και τά ζητήματα τά άπορρώτα τάς σχέσεις μεταξύ των συμμάχων και των Βουλγαρών συμμορφούμενων με την προτεράν αυτού δήλωσιν ότι ή Ρουμανία θά υπογράψη κοινήν ειρήνην μετά των άλλων έμπολέμων κρατών.

Μετά την δήλωσιν του ταύτην, ο κ. Μαγιορέσκο παρεκάλεσε τους πληρεξουστούς όπως προς χάριν του δεχθώσι να παρατείνουν την άναγκήν επί τριήμερον ακόμη, όπως κατασταθ ή δυνατόν να επέλθη εν τή διαστήματι τούτῳ πλήρης συμφωνία μεταξύ των πληρεξουσίων και των λοιπών έμπολέμων κρατών. Η πρότασις αυτή του Ρουμανικού πληρεξουσίου εγένετο άποδεκτή υπό των συμμάχων ετα δέ ή συνεδρίασις διακόπηκε ήνα επαναληφθώσι οι ιδιαίτεροι ασκήσεις διά την λύσιν των διαφορών.

Οι βούλγαροι πληρεξούσιοι παραμένουν ανένδοτοι εις τάς αξιώσεις των. Προέβησαν μόνον εις την δήλωσιν ότι δέχονται ως έριον προς βοράν την άρροσιν του Μπέλεσι μετά των Σερβών και Πετριτσι, όπως καθορίζεται και υπό της Έλληνισσας βίχης συμβάσεως, άλλ' επιμένουν άπαυσίτως τάς Σέρρας την Καβάλλαν και την Ξάνθην.

Ελπίζεται ότι οι βούλγαροι θά δειλήσουν να φανούν κατά τι διαλλακτικώτεροι.

Η Ειρήνης συμφωνία Σερβο-βουλγαρική.

Οι Σέρβοι συνεφωνήσαν μετά των Βουλγάρων προβάτεας εις άποχωρήσεις τινες, άπομένους δέ έλάττωτοι μόνον διαφοράς προς έπίλυσιν. Επιμένουν όμως καθώς και οι Ρουμάνοι μονομερή συνομολογήσιν ειρήνης.

Οι βούλγαροι προσπαθούν να αναγκάσουν τάς Δυνάμεις.

Βουκουρεστίον, 23.—Η τελευταία προσπάθεια της Βουλγαρίας κατόπιν της έμμεσης των Συμμάχων εις τους προβληθέντας παρ' αυτών άρρους, συνεκτενέθη εις τό να κατορθώθ ή έπίσχεσις του Βουκουρεστίου άναδύση εις τάς Δυνάμεις να άποφασίσουν περί της τύχης της Καβάλλας.

Συνάντησις πληρεξουσίων.

Βουκουρεστίον, 23.—Χθές τό άπόγευμα συνηλθον εν τή αίθρα του κ. Μαγιορέσκο οι πληρεξούσιοι της Ρουμανίας, Έλλάδος, Σερβίας και Μαυροβουνίου και συνεζήτησαν διά μακράν περί της στάσεως, την όποιαν όδεν να τηρήσουν άπέναντι των Βουλγάρων.

Απεφασίσαν δέ να καταρτίσουν πίνακα των τελευταίων παραχωρήσεων, εις τάς όποίας δύνανται να προβώσι και να τάς υποβάλωσι εις τους Βουλγάρους πληρεξουστούς διά μέσου των Ρουμάνων συναδέλφων των.

Επιτελίσεις προς τον Βούλγαρον.

Παρισι, 24.—Η «Εφημερίς» πληροφορείται εκ Βουκουρεστίου, ότι ζωηρά λογομαχία διηρμήθη μεταξύ του Πρωθυπουργού της Ρουμανίας κ. Μαγιορέσκο και του Βουλγαρικού πληρεξουσίου κ. Τόνσεφ, τον όποιον δ Ρουμάνος Πρωθυπουργός κατηγορήσεν ότι παίζει κομψόλογον. Ο κ. Μαγιορέσκο παρεκάλεσε τον κ. Τόνσεφ να μη λήσιν, ότι ή Βουλγαρία προσπαθεί εις τό Βουκουρεστίον ής ήττημένη και ότι, εάν οι πληρεξούσιοι ήλθον με την σκοπόν να στραφώσιν εις τον και να συρτευθώσι, ή έπαυσις καλώς να επέλθωσι.

Συνάντησις Έλλήνων και Βουλγάρων πληρεξουσίων.

Βουκουρεστίον, 25 Ιουλίου.—Τό ιστορικόν των χθεσίων επανειλημμένων συνεδρίστων και διασκέψεων μεταξύ των πληρεξουσίων έχει ως έξής:

Την πρωΐαν συνηλθον κατ' έπανάληψιν οι πληρεξούσιοι της Έλλάδος και Βουλγαρίας, χωρίς όμως να καταστή δυνατόν να έλθουν εις συμφωνίαν οίανδήποτε.

Κατόπιν, ένωρίς τό άπόγευμα, εγένετο γενική συνεδρίασις εις τό ύπουργείον των Έξωτερικών, κατ' ήν πρώτος δ Μαυροβουνίου πληρεξούσιος ανέπτυξε τάς έδαφινικές αξιώσεις της χώρας του. Ο κ. Πάσις, δευτερός, άνεκοίνωσεν εις την διάσκεψιν, ότι επέλθε πλήρης συμφωνία μετά των Βουλγάρων, εις τους όποιους άπέβη και ή περιχή της Σερμοιτισης.

Ο πρώτος Ρουμάνος πληρεξούσιος κ. Μαγιορέσκον, ύπουργός της Διοικήσεως, έπέσπεσε τότε διακοπήν της γενικής συνεδρίασεως της Συνδιασκεψής, όπως επέλθ η συνέντησις μεταξύ των Έλλήνων και των Βουλγάρων. Έλάβε δέ μέρος εις την συζητήσαν ταύτην Έλληνοβουλγαρικήν διασκεψιν, γενομένη εις μέγα των αιδουσάν του ύπουργείον των Έξωτερικών, και δ στρατηγός Κουζνέτς, έν τών τεχνικών μέσων της Ρουμανικής επιτροπής, προέβη τρώταρον εις την γραμμήν των Έλληνοβουλγαρικών συνόρων.

Κατόπιν μακράς συζητήσεως εγένετο δεκτή υπό των Έλλήνων και των Βουλγάρων ή έξής γραμμή, άρχόμενη από των έκβολών του ποταμού Νέστου.

Τό έριον ακολουθεί τον ποταμόν μέχρι του σημείου Όκτωϊάρ, όπου δ ποταμός κάμπτεται προς άρσμάς και εισέρχεται εις την Θράκην ακολουθώδ ην έξής γραμμήν: Υψόμετρον 1300 (Άγλατ Κουρούλάρ). Εκαρτερόλαρ, ύψόμετρον 1850 και άρνον δεξιά την Ξάνθην προχωρεί εις Κουσλάρ Ντάγ, στρεφόμενον δεξιά προς τό Κάρσον. Ντιμικλί, τό όρος Τζουρά Καζιρ Καγιά και διερχόμενον εκ νέου τον Νέστον, εκτολίσσεται προς τό ύψόμετρα 1153, 713, 1650 και 1500 εις τον Σερμούν, κατ' ήν συμμόλην αυτόν μετά του παραποτάμου Βιστριτσά ακολουθεί την άρροσιν του Μπέλεσι, κάθεν τον Πετριτσι, και προχωρεί προς δυσμάς μέχρι της κοιλάδος της Σερμοιτισης, ή όποια άφείθη υπό των Σέρρων εις τους Βουλγάρους.

Φαίνεται ότι εις την λήμνην της Δοράνης έπράττονται τά σύνορα και των τριών Κρατών.

Μετά την συμφωνίαν των Έλλήνων και Βουλγάρων πληρεξουσίων ειδοποιήθη δ Πρόεδρος της Διασκέψεως κ. Μαγιορέσκο, δ όποιος και έκθέσεν την διάσκεψιν να επαναλάβη την συνεδρίασιν αυτήν.

Επί της συνεδρίασεως δέ άνεκοίνωσεν την έπελθούσαν έτοιμή συμφωνίαν, προσθέσας ότι τά σχετικά πρωτόκολλα μεταξύ όλων των έμπολέμων θά υπεγράψοντο σήμερα κατ' ήν προεσχημμένην συνεδρίασιν.

Η Αναγγελία εις την Α. Μ. των Βασιλέων.

Βουκουρεστίον, 25 Ιουλίου.—Ο πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος έστειλεν από της έστέρρας χθές να αναγγείλ η προς την Α. Μ. των Βασιλέων τό εύφρόσυνον γεγονός της επελθούσης συνεννοήσεως, με την προσθήκην ότι τά πρωτόκολλα θά υπογραφώσι την 11 π. μ. σήμερα.

Επίσημος άνακοίνωσις.

Εκ του Γραφείου του Τύπου άνεκοίνωσεν τό κάτωθι έπίσημον εκ Βουκουρεστίου τηλεγράφημα χθές:

«Κατόπιν συνεδρίασεως γενομένης πρώτον μεταξύ Έλλήνων και Βουλγάρων ιδιαίτερος και ετα εν γενική συνεδρίασι επήλθε συμφωνία όπως τά μεταξύ Έλλάδος και Βουλγαρίας σύνορα όρισθώσι ως έξής:

«Από των έκβολών του Νέστου ή γραμμή ακολουθεί τον ποταμόν επί 26 χιλιάμετρα μέχρι του χωριού Όκτωϊάρ, άφίνουσα δέ ετα αυτόν, προχωρεί προς Βορράν επί βίλας του Θράκης, άνέρχεται εις την άρροσιν Τζουράδαν και ετα μέχρι Καζιρ-Καγιά Δίβεκλ; τρέπεται κατόπιν προς δυσμάς μέχρι της συναντήσεως των ποταμών Σερμούνος και Βιστριτσά και έρχεται επί του όρους Μπέλεσι.

Πρωτόκολλα της ιδιαίτερας συνεδρίασεως Έλλήνων και Βουλγάρων και της κατόπιν γενικής συνεδρίασεως άπράκται να υπογραφώσι την 11 π. μ. σήμερα.»

Η Ελευθερία εις την Ελληνικήν Καβάλλαν.

Βουκουρεστίον 25 Ιουλίου.—Πρέπει να τονισθ ή εις την Έλληνικήν νίκην συνετέλεσε τά μέγιστα ή ελικρινής συμπεριφορά της Ρουμανικής Κυβερνήσεως, ή όποια εύθως έξ άρχης έπέδειξε τον συμμορφισμόν των διωταμένων γνωμών, άναγνωρίζασα, όμως εν ταύτ ή δίκαιον των Έλλήνων αξιώσεων επί της Καβάλλας.

Και εις τόνδε των ήμερών τεχνικών άντιστοιχάσας κατ' ήγνην κ. Πολίτης, σθέντα την τιμήν να παρουσιάσθ ήν διήρτησεν ένωπιον του Βασιλέως Καρόλου, ή Α. Μεγαλειότης είχε την εύμέλειαν να έμψυχ ή υπό τό αυτό πνεύμα, προκειμένου περί Καβάλλας.

Βουκουρεστίον, 26 Ιουλίου Κατ' ήν χθεσινήν πρωινήν γενικήν συνέδριαν της Διασκέψεως ότ άρτήρησεν ή Έλληνική και της Βουλγαρικής άποστολής κ. κ. Βενιζέλος και Τόνσεφ άνήγγειλαν διαδοχικώς την πλήρη συμφωνίαν μεταξύ Έλλάδος και Βουλγαρίας επί του ζητήματος των συνόρων των δύο Κρατών.

Κατόπιν δέ της άνακοίνωσεως ταύτης δ προεδρεύων Πρωθυπουργός της Ρουμανίας, έπρότεινε έπει, της βάσεως της ειρήνης καθορισθείσας πλέον άναμνησθήτω, ή διασκέψις άποφασίσ η άναγκή των έχθροπραξιών επί άόριστον.

Μετά την έμφωνον άποδοχήν της πρότασεως ταύτης οι άρχηγοί των άποστολών ανέλαβον να είδοποιήσουν τά Άρτήρησιν των άντιστοιχών στρατών, ύπεδείξει δέ τό κ. Μαγιορέσκο ότι δέν ύπήρχε περίπτωση άπογραφής συνεκλήτων προκαταρκτικής ειρήνης, ή έπαύσις ήν ήλπιον άπ' έπείσχεσιν άπογραφής της έστέρρας ειρήνης, συνεκλήτων του όμοιου κειμένου.

Η Απογορευτική Συνέντησις.

Βουκουρεστίον, 26 Ιουλίου. Μετά

την πρωινήν συνεδρίασιν ή διάσκεψις συνηλθεν εκ νέου χθές την άην μ. μ. κρινόντας άναγκάσι όπως και έγγράφως έπληθ ή μεταξύ των έμπολέμων συμφωνία επί του έδαφινικού ζητήματος.

Πράγματι οι Έλληνες, οι Σέρβοι και οι Βούλγαροι πληρεξούσιοι κατέδσαν εις την διάσκεψιν ύπογεγραμμένα τά ιδιαίτερα πρωτόκολλα της μεταξύ αυτών συμφωνίας επί του ζητήματος των συνόρων.

Η διάσκεψις κατεφόρεσεν εις τό γενικόν πρωτόκολλον αυτής τά κατεδθέντα έγγραφα, θεωρήσασα τάς επελθούσας συμφωνίας τετελεσμένα γεγονότα, και προτάσει του Προέδρου κ. Μαγιορέσκο, άπεφασισε να συνέλθ η εκ νέου σήμερα την άην μ. μ. όπως συζητήσιν επί δευτερευόντων ζητημάτων, δηλ. των εκκλησιών και των σχολείων, καθώς και των άποζημιώσεων διά ζημίας μη προερχόμενας εκ των πολεμικών γεγονότων.

Ο κ. Μαγιορέσκο έτόνισεν ότι έλπίζει ότι ή σημερινή συνεδρίασις θά είν ή τελευταία ή τό περισσώτερον ή πρωτελευταία της Διασκέψεως.

Ο κ. Κουζνέτς έξέλεγει είδος έπιδικαιητόν.

Βουκουρεστίον, 26 Ιουλίου.—Σήμερα την 11 π. μ. συνέρχεται ή ειδική της Διασκέψεως επιτροπή προς σύνταξιν του κειμένου της διαρκούς ειρήνης, ήτις θά υπογραφ ή αύριον πρό μεσημβρίας, έγκρινόμενη προηγουμένως κατ' ήν άποφασιστήν γενικήν συνεδρίασιν της Διασκέψεως.

Η επιτροπή αυτή άποτελείται εκ των κ. κ. Ράβερ διά την Βουλγαρίαν, Σπαλακόβιτς διά την Σερβίαν, Πολίτου διά την Έλλάδα, Ματάκοβιτς διά τό Μαυροβούνιον και Πισόκι και Φιλίτι διά την Ρουμανίαν. Προτάσει του κ. Βενιζέλου, ή διάσκεψις άνέδσεν εις τον Ρωμούνον στρατηγόν Κουζνέτα τό καθήκοντα του ειδικού στρατιωτικού πραγματογνώμονος επί των διαφορών εις λεπτομερείας, ατινές είνε δυνατόν να προκύβουν κατ' ήν συντάξιν του κειμένου.

Η επιτροπή θά άσχοληθ ή ειδικώς επί των λεπτομερειών της χαράξεως των συνοριακών γραμμών, και θά προχωρήσ η εις τό σύνολον του κειμένου της ειρήνης, έφ όσον προχωρώσι και οι ιδιαίτεροι συμφωνία επί των λοιπών δευτερευόντων ζητημάτων.

Τά άρθρα της Συνθήκης. Τό ζήτημα των Σχολείων και των Εκκλησιών.

Βουκουρεστίον, 26 Ιουλίου.—Κατ' ήν σημερινήν άποφασιστήν συνεδρίασιν συνεζητήθησαν και ένεκρίθησαν υπό της Συνδιασκεψής 6 άρθρα της συνθήκης της ειρήνης, της όποιας τό κείμενον συντάξιν ειδική επιτροπή.

Ένεκρίθησαν άσώτως τά πρωτόκολλα των όρεσέων.

Η συζήτησις επί των σχολειακών και θρησκευτικών ζητημάτων έξακολούθη. Οι Σέρβοι παρεμβάλλουν δυσχερείας τινάς.

Ο Έλληνας πληρεξούσιος κ. Πολίτης έξέφωσεν άθυμύσιον λόγον.

Ελπίζεται δ αύριον θά υπογραφ ή η ειρήνη.

Η Βουλγαρία θά κρατήσ η εγγύησες.

Βουκουρεστίον, 26 Ιουλίου. Πληροεπεί αφορμώσις πηγήσέλεσεν ότι τό ζήτημα της επικυρώσεως της συνθήκης υπό της Βουλγαρίας άπηγόλησεν εις τάς ιδιαίτερας συνεννοήσεις των τους πληρεξουστούς. Δεδωμένου δέ κατεστάσιν άνάγκη συζητήσ ης μεγάλης Σοβρίνης (Εθνοσυνελεύσεως) προκειμένου να παραχωρηθώσι έδαφ άνήκοντα εις την παλαιάν Βουλγαρίαν.

Οι Βούλγαροι πληρεξούσιοι έπεσέθησαν ταχέαν άσφάλισιν της Σοβρίνης. Έν τή μεταξύ όμως βεβαιόσται, ότι ή Έλλάς προς έξαπαλίσιν της επικυρώσεως και της τηρήσεως της Συνθήκης θά διατηρήσ ή υπό προσωπικήν κατοχήν σημεία τινά πέραν της παραχωρούμένης γραμμής του Νέστου, πιθανώτατα την Ξάνθην και τό Δεδεαγέτι.

Αδύνατος ή άναθεώρησις της συνθήκης της ειρήνης.

Βιέννη, 26 Ιουλίου.—Πεθαυόσται ότι ά προστάσιν της Αυστρίας αλ της Ρωσσίας περί άναθεώρησεως της συνθήκης του Βουκουρεστίου προσέκλινον εις άρνησιν των άλλων Δυνάμεων.

Η Γαλλία κατέπεισεν ή η την Άγγλαν όπως παύσ η εύνοεία την άναθεώρησιν και ενταύριστα αύτην έπείρησεν της Ιταλίας εις την Μεσόγειον.

Η Γερμανία άφ' έτέρου, συστήσασα εις την Έλλάδα όπως προρή εις τάς γενομένας ή η υπό αυτής έδαφινικές παραχωρήσεις πέραν της Καβάλλας άρνηται ότι σ η συγκαταστή ή εις ήν άναθεώρησιν, όσονμνήν συγγράσιν να στέξ η και εις πεντακ μέτρα κατ' ής Τουρκίας εις τό ζήτημα της Αδριανυπόλεως.

Η Άγγλία εις την άναθεώρησιν.

Λονδίον, 26 Ιουλίου.—Τηλεγραφώσι εκ Βουκουρεστίου ότι ή Άγγλία άπέσπερ την ρηματικήν της νέταν δι' ής έπεφύλασεν εις έαυτήν τό δικαίωμα της άναθεώρησεως της συνθήκης της ειρήνης. Εις τοιούτον διuibmz ή Άγγλική Κυβέρνησις θέλει προρή μόνον άν συμψηφίσουν προηγουμένως άπασαι αι Δυνάμεις περί της άνάγκης αύτου.

Αθήναι, 28/11 Αδγουστου.—Σχετικώς με την άποστράτευσιν συνεφωνήθη όπως άρχίσ η αύτη από σήμερα διά την Βουλγαρίαν, μετά δεκαπενθήμερον δέ διά τά λοιπά Κράτη.

Ο κ. Βενιζέλος και οι λοιποί πληρεξούσιοι άναχωρώσι άπόψε εκ Βουκουρεστίου εις Βραίλαν, έκείθεν δέ θά μεταβώσι εις Βελιγράδιον προσκληθέντες υπό του κ. Πάσις.

Η ύπογραφή της ειρήνης.

29/11.—(Π.Ρ.) Έκ Βουκουρεστίου άγγέλλεται ότι ή ειρήνη υπεγράφη την πρωΐαν.

Η συντέλεσις της ειρήνης έορτάσθη χθές την έσπέραν διά μέγαλον συμπόσιον εις τό Ύπουργείον των Έξωτερικών, παρόντων πάντων των αντιπροσώπων και των βοηθών αυτών. Ο Μαγιορέσκο προσφωνών ήχαρήσθηκε τους άντιστοιχούς των χριστιανικών Βαλκανικών επικρατειών επετέλεσσαν συμφωνίαν τώσον πλήρη ύποσχέσεων δια ήλπιζε ότι τό μέλλον των επικρατειών τούτων και έκδηλώσας όστω ότι νέα μεγάλη δύναμις δημιουργείται εν Εύρώπ η.

Ο Πάσις άπεκρίθη άποδώςας εις τον Σκόλον άνεχώρησεν εις Θεσσαλονίκην. Εκ Θεσσαλονίκης δ Βασιλεύς θά μεταβ ή Αθήνας έπει έτοιμάσ ηται αύτ ή ένδοξαστάς ή υποδοχή.

30/12 (Π.Ρ.) Αφ' ής φαίνεται άκριτά σαφές ότι δέν θάγιν η άναθεώρησις της συνθήκης τό έριον των έφημεριδών της Σόφιας δεικνύει έχογνην όλκήν και πικρίαν. Η συνθήκη χαρακτηρίζεται ως άδικία διαπραχθείσα εν Βουκουρεστίον, ή παροδία ειρήνη, προσάθεσται, δύνανται μόνον να διανωρίσ η τάς άταξίας εν Μακεδονία, ήτις θά ποτισθ ή δ' αίματος πιθανώς εν μέλλοντι όχι άπύκνι.

Πληροφορία εκ διαφόρων πηγών ένδεικνύσται την περί κρατήσεως της Αδριανυπόλεως όλοφρονις της Τουρκίας, ήτις διατηρεί έκεί μεγάλας δυνάμεις, έν ή Βουλγαρία συνεφωνήσ η άποστράτευσιν άμέσως.

Άγγέλλεται εκ Σόφιας ότι έψηλή διωλολογία εις τον καθ' έκρινον ναόν παρ ής έστρατιών της ειρήνης, μεθ ήν δ βασιλεύς και ή ακολουθία του έβρίδισαν εκ της Κιθώδρας προς τά άνάκτορα άκολουθώμενοι υπό έπαισημόντων πλθθος.

Ο Φερδινάνδος εν ήμερησί ά πόρ ή στρατιάν διαταγή λέγει: «ή πάλη, ή προκληθείσα εκ της διωλοήτος των πρώην συμμάχων δά άπέβαινε ήταχής ύπό ήμών εάν ή δύναμις δέν πείρησεν ή άποφύσιν πολιτικών περσιτάσεων» έξαινή, έντες άλλα μη ήτηθέντες, έχημεν τελείως έδ δα τό σύμβολά μας» ή διαταγή κατ' ήν ήν έπαισημόντων, ήμην καλλιτέρων ήμερών να επανέλθωσιν εις τό ειρηνικά έπαγγελίατά των και αποκαταστασώσι τά τέκνα και εγγόνους των να συμπληρώσιν μίαν ήμέραν τό έργόν ύπαιρ ής ήμετά.

Άγγέλλεται εκ Βιέννης ότι οι άνταγώνιστοι μετ' ήν τό Κούρσο και Κούρσο άναμνήσ ης θεωρούνται ως μεγάλη προσβολή εν Βιέννη.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΡΕΣΒΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

31/13 (Π.Ρ.) Η εν Λονδίνω Πρεσβ.

συνδιάσκεψις συσφύρησεν ως προς τά νότια Αλβανικά σύνορα διά συμμορφώσιν μετ' ήν των αξιώσεων της Έλλάδος και των άπαιτήσεων της Ιταλίας και Αυστρίας ή έπαύσις Κοινοτήτος ήτις σθενωρήσ ηται τό της Έλλάδος, παρεφύθη εις την Αλβανίαν.

Η Συνδιασκέψις έπίσης συνεφώνησεν ως προς τάς νέας της του Αλβανίου.

Εν τή Βουλή των Κοινοτήτων δ Γκούβ έπισκοπών εν όμίλ η του ήν Βουλανών δέσιν άνήγγειλεν ότι ή Πρεσβυτερική συνδιασκέψις άνέβη τάς συνεδριάσεις της και διά συνέλθ ησαν δά είναι άναγκασιν τό γεγονός εις άνάμνησιν, είνε, δέν παρ ής έδαφος άπιστοσύνης ή σφαγήμα έπαι τον σέσσησιν των δυνάμεων, έτόνισ δά ότι ή συνδιασκέψις έμψεν εις συμμόντων ως προς την Αλβανίαν και τό ή έπείσ ην εν Αγγλία, έπαι και ήσαν τά άναμνήσ ητων συνεδριάσεων των. Διεύθυν άποστολή προς έλεγχο δά όρησ ή προς έγκαίνισιν αυτόνομου Αλβανικού Κρά-

τους υπό ήμερόνα εκλεγόμενον υπό των Δυνάμεων.

Κατέδειξεν είν ότι ή Βοστανία ιδιαίτερος ένδιαφέρεται διά τάς νέσους του Αλβανίου, και προσέθηκεν τό άπό ναυτικής άπόψεως τό διά την Άγγλίαν ζήτημα είνε όπως σδδεμία των νέσων κρατηθ ή υπό Μεγάλης τινος Δυνάμεως δέν άμφισβάλ η είνε, ότι ή Ιταλία θά παραιτηθ ής κατοχής της, όστις ή Τουρκία έκπληρώσ η τό εν τή συνθήκη της Λωζάνης όρεσών ατήν μέρος δά ή το δέ καθ' όλοκληρίαν άδικον, κατέβησεν είνων, να έκδηλώσ η άμφισβόλια τις περί της καλής πίσσεως της Ιταλίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Επείνοδος του Βασιλέως.

29/11.—Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος μετέβ η εκ του στρατοπέδ η εις τό Δελφικό Ισάρι και τις Σέρρας άποθευόμενος υπό του λαού και του στρατού δι' ένδοξαστάς ήτοιχαυγών:

Ζήτω δ Έλευθερίας, Ζήτω δ Κουμάρος!

30/12.—Η Α. Μ. δ Βασιλεύς μετέβ η εκ Σερρών άποθευόμενος εις Δράμην και Κιβάλλαν.

Χθές την νύκτα συνυδουμένος υπό του Σκόλου άνεχώρησεν εις Θεσσαλονίκην. Εκ Θεσσαλονίκης δ Βασιλεύς θά μεταβ ή Αθήνας έπει έτοιμάσ ηται αύτ ή ένδοξαστάς ή υποδοχή.

Χαιρετισμός της Νικηφόρου Ειρήνης.—Μία διαταγή του Βασιλέως.

Κατόπιν διαταγής της Α. Μ. του Βασιλέως πάντα τά φρούρα κατ' ήλην την παλαιάν και νέαν Έλλάδα κα δ στόλος της π. Αρκαδικής την ήν άποφασιστήν έχαρτίσιν δι' 101 κανονοβολισμών την μεγάλην διά της Έλλάδας ήμεραν της συνομολογήσεως νικηφόρου ειρήνης.

Εις τάς Αθήνας την ήναπόγευμα την τά πυροβολία του λόφου του Νυμφών έχυρτίσιν διά του όρισμένου ήριθμού των κανονοβολισμών την συνομολογήσιν της ειρήνης. Ταυτοχρόνως κατ' ήν αυτήν στιγμήν τά Έλληνικά τηλεβόνα χαρτίσιν τον ειρήνην, άντήχον από της Τενέδου μέχρι της Κρήτης και από του Ιονίου μέχρι της Αδριατικής εις τάς χώρας και τά πελάγη της Μεγάλης Έλλάδος.

Εκεί εις τό Ίωαννίνα.

Κανονοβολισμοί φρουρίων και κανονοβολισμοί άντήγγειλαν την ήναπόγευμα νύκτα διαφώνων των νέων συνόρων της Έλλάδος. Ο λαός έθουσιόδως πανηγυρίζ η ζητωκραυγάζων ύπό του διαφρονιστούς και ένδοξου Βασιλέως και στρατηλάτου και του κ. Πρωθυπουργού.

Παρασημοφορία του κ. Πρωθυπουργού.

Ο Βασιλεύς απέστειλε προς τον πρωθυπουργόν κ. Βενιζέλον εν Βουκουρεστίω ή άπόλοδον τηλεγράφημα: «Εύχαριστώ όρας» επί ή άναγγελία της ύπογραφής της ειρήνης. Ο Θεός πλουσιπονώσ ης ήλόγησε τάς προσπάθειας ήμών.

Εν όνόματι του έθνους και έμψ έκφράσ ης Βασιλικής μου εύχρηστίας. Ναι και ένδοξής έσπ η διανοίγεται ήμιν, εις πίσσεσιν δέ της εύγνωμοσύνης και της προς όμης ύπολήψεως μου άπονομή όν τον Μεγαλότατον τω Βασιλικού μου Τάγματος του Σωτήρος.

Η Παρίς σδς είνε εύγνώμων:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β'.

Τό σχετικόν διάταγμα της άπονομής του Μεγαλοσταύρου εις τό κ. πρωθυπουργόν, ως και τά λοιπά Διατάγματα, δι' όν άπονέμονται αύτ ή κατώτερα παρασημ, έδημοσιεύθησαν εις τό φύλλον της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Μεταναστεύσεις Έλλήνων και Τούρκων εις τό Έλλάν-νικόν έδαφος.

Αθήναι 29/11 Αδγουστου, όρα 10.30 π. μ.—Οι κάτοικοι των Έλληνοτουρκικών πόλεων και χωριών των Μικεδονικών διαμερισμάτων εις την Βουλγαρίαν, κάινον τάς έκκλησίαις, τά Σχολεία, τά τεμένη και τάς οικίας αυτών και φυγόντων εις τό έλληνον έδαφος.

Αί περιφέρειαι Τζουμαγιάς, Σερμοιτισης, Πετριτσίου, Νεφροκοίου, Μελενίου καιόνται.

30/12.—Η Κυβέρνησις ένήρπσε πίσσεσιν προς διατροφήν μνηστών μεταναστευόντων εις τό Έλλάννικόν έδαφος εκ των Βουλγαρικών μερών, άποστέλλει δ έπιτροπήν ό ως φροντίσ η διά τήν εγκατάστασιν αυτών.

Οι Ολυμπιακοί άγώνες.

Εγνώσθη ότι οι όριθέντες, διά τον Αρκαλον του προηγέσ ητος Ολυμπιακοί άγώνες θά συνεδυσθώσι με τάς μελεουσάσας έστέρ τις σέψεως του Βασιλέως μας. Οι άγώνες εν έξαίρεται ήν φοράν ταύτην λυμπρό-

την και μεγαλοπρεπεία τελεσθήσ ηνι θά άρχίσουν την 1ην Απριλίου.

Αμέσως θά άρχίσουν και αλ έορταί της στέψης του Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Εις την στέψιν θά προσαηθώσιν ύπως συμμετάσχωσι, πάντες οι Βασιλείς και ήγεμόνες των διαφόρων Κρατών.

Ανέλικυς Τουρκικών πολεμικών.

Πρός τό ύπουργείον των Ναυτικών διεβίβασθη έκθεσις του κυβερνήτου της Τενέδου κ. Σαχούρη άναγγέλλουσας την έναρξιν της άνελκύσεως των εις τον λιμένα της Γουμνιτίσας βυθισθέντων Τουρκικών αντιτορπιλικών. Ο κ. Σαχούρης άναφέρει ότι ή άνέλκυσις ήρπασεν εκ του αντιτορπιλικού «Χαμνιδε» βυθισθέντος κατ' ήν ήμιν, έν ήν έτερον ήμιν ενόρκεται εις την δάλλασαν με κατεύθυνσιν ταύτην, ώστε να δυσχεραίν η τό έργον της άνελκύσεως.

Τό αντιτορπιλικόν έχει επί της όφελου αυτού και πολλές όπας τάς όποι